

nafiz baba

Seveni çok, sevmeyeni yok olan arkadaşım, yakışıklı Nafiz Baba...

Böylesine ansızın vedalaşma olur mu... Böylesine eyvallah edilir mi?

Bunları birlikte olduğumuz günlerde, senin için söylediğimde, sen karşımdayken; kendine has ağır başlı, sevgi dolu gülümsemeyle karşıladın beni.

Nafiz Baba, sevenlerin seni kendileirnden ayıramıyor, bunu sen de biliyorsun. Sen sadece aramızdan ayrıldın, ama sevenlerinin yüreklerindesin, onlar yaşadığı sürece sen de yaşayacaksın sevenlerinle.

Baba Nafiz, Hacettepe Üniversitesi Jeoloji Mühendisliği'nde, öğrenci yurdunda, üniversite gençliğinin mücadelesinde seninle tanıştık, böylece başlayan arkadaşlığımız ailelerimizle, çocuklarımızla birlikte dallandı, budaklandı, derinlere kök saldı.

Nafiz Baba, akıl ve bilimi miras olarak kabul edip taşıyanlardan oldun. Dogmalara, hurafelere karşı akıl

ve bilimden aldığın güçle karşı durdun, duvar oldun, izin vermedin, hoşgörülü olmadın, kararlı oldun hep. Oysa aklın ve bilimin dünyasında hoşgörülüydün.

Düşüncelerinin, kararlı duruşuyla, çıkarsızlık ve hesapsızlık temelinde kurduğun arkadaşlıklarla, dostların için güvenin simgesi oldun. Hep haklı olandan, güçsüzden, halktan ve doğrudan yana yerini belirledin. Ülkemizin tam bağımsızlığı- halkımızın çıkarları, "tam Bağımsız ve Gerçekten Demokratik Türkiye" ilkesi dünya görüşümüzün pusulası oldu.

Nafiz Baba seni daha nasıl anlatabilirim ki? Sen sevdiğilerinin, dostlarının yüreklerinde, bilinçlerindesin ve onlarla birlikte, baba Nafiz olarak hep yaşayacaksın.

Uyudun, uyanamadın... Rahat uyu... Aydınlıklar içinde kal...

Arkadaşın, dostun
İsmail Hakkı Kılıç